RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.284 van 16 september 1999
in de zaak A. 80.564/VII-17.209.

In zake : Helena AVERMAETE-HOUSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Helena AVERMAETE-HOUSEN op 6 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 augustus 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij haar beroep tegen de beslissing van 24 oktober 1996 van de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Limburg, van de administratie milieu-, natuur-, land- en waterbeheer, houdende het bevel tot stopzetting van alle niet-vergunde vergunningsplichtige activiteiten in haar landbouwbedrijf, gelegen aan de Guytjensstraat te Meeuwen-Gruitrode, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekster, en van advocaat G. DE GROOTE die, loco advocaten M. BOES en W. MERTENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. De verzoekster beschikt voor haar bovenvermelde inrichting over een vergunning voor het houden van 200 stuks pluimvee, 20 varkens en 50 runderen.

Zij poogt reeds jarenlang een vergunning te verkrijgen voor de uitbreiding van haar exploitatie met ongeveer 19.000 kippen.

Met een besluit van 8 december 1994 geeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode een gunstig gevolg aan haar aanvraag tot uitbreiding van de inrichting met 19.300 braadkippen.

Dat besluit wordt echter, na beroep van derden, met een besluit van 1 juni 1995, opgeheven door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg en de vergunning wordt geweigerd.

De verzoekster heeft tegen het laatstvermeld weigeringsbesluit annulatieberoep ingesteld en dat beroep is nog hangende.

1.2. De verzoekster blijkt evenwel reeds sedert 1988, na de vereiste bouwvergunningen voor de stallen te hebben bekomen, de beoogde braadkippenexploitatie uit te oefenen.

Dit leidt tot het opstellen van twee processen-verbaal door de milieu-inspectie wegens het exploiteren zonder de vereiste vergunning van kippen-stallen van respectievelijk 18.000 stuks (P.V. van 29 januari 1996) en 14.000 stuks (P.V. van 21 juni 1996).

Op 24 oktober 1996 legt de milieu-inspectie volgende dwangmaatregel op :

> "Het houden van mestkippen ter plaatse Guytjensstraat, Afdeling 1E, Sectie B, perceelnrs. 1045/E, 1043/H en 1048/K te Meeuwen-Gruitrode, in de kippenstal met een capaciteit van 19.800 kippen dient afgebouwd te worden zodat tegen 12 mei 1997 om 14.00 uur, het vergunde aantal van 200 mestkippen gerespecteerd wordt".

Het bestreden besluit verwerpt het beroep dat door de verzoekster bij de minister tegen die dwangmaatregel werd ingesteld;

2. Ontvankelijkheid van de vordering

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota volgende exceptie opwerpt :

> "De verzoekende partij doet het voorkomen alsof zij een wettig belang heeft, steunende op het besluit van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 08.12.1994 (bij vergissing in het verzoekschrift aangeduid als een besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen) waarbij haar een vergunning werd verleend voor het houden van 19.500 (sic) kippen.
>
> Evenwel is dat onvoldoende om aan de verzoekende partij een wettig belang te geven bij de schorsing van het thans bestreden besluit.
>
> De reden hiervoor is dat het besluit van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 08.12.1994 werd opgeheven door de Bestendige Deputatie van de provincie Limburg en dit bij besluit dd. 01.06.1995.
>
> Dat opheffingsbesluit werd weliswaar bestreden bij de Raad van State, maar men mag a contrario daar niet uit afleiden dat de verzoekende partij thans in het bezit zou zijn van een vergunning voor het houden van 19.300 kippen.
>
> Integendeel, de vordering tot schorsing van het opheffingsbesluit van de Bestendige Deputatie werd reeds verworpen door de Raad van State in het arrest dd. 30.11.1995 nr. 56.518 in de zaak A. 65.008/VII-13.328.
>
> Trouwens, zelfs als het besluit van de Bestendige Deputatie zou worden vernietigd, volgt daar nog niet meteen uit dat het besluit van de gemeente van 08.12.1994 onherroepelijk definitief zou moeten worden.
>
> Vast staat dat hic et nunc de verzoekende partij zich in een onwettige toestand bevindt en dat zij derhalve niet het rechtens vereiste belang heeft om de bestendiging van deze onwettige toestand te verkrijgen door middel van een schorsingsarrest van de Raad van State";

Overwegende dat de verzoekster dienaangaande stelt :

> "Verzoekende partij heeft een wettig belang bij de vordering tot schorsing. De vordering tot schorsing is gericht tegen een besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, waarbij deze een stopzettingsbevel van de deskundige van de afdeling Milieu-Inspectie, buitendienst Limburg, bevestigd.

Dit stopzettingsbevel steunt op de vermeende afwezigheid van een milieuvergunning in hoofde van verzoekende partij voor het houden van 19.460 kippen.

Verzoekende partij beroept zich evenwel op een besluit van 8 december 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen (sic), waarbij haar onder meer een vergunning voor het houden van 19.300 kippen werd verleend (zie verder derde middel).

Verzoekende partij beoogt dan ook geenszins via onderhavige vordering tot schorsing om een onwettige toestand te bestendigen. Het enige doel van verzoekende partij bestaat erin haar rechten te vrijwaren tegen een onwettig stopzettingsbevel, dat van dien aard is dat zij door de uitvoering ervan een ernstig nadeel zal lijden. Verzoekende partij dient op grond van het bestreden besluit immers de exploitatie van haar inrichting grotendeels stop te zetten.

Zo heeft Uw Raad geoordeeld dat ’iemand die een vergunning heeft aangevraagd er belang bij heeft de vernietiging van de vergunning te vorderen, ook al baat hij intussen zijn inrichting onvergund uit; dat de gevraagde vergunning, voor de toekomst wettig maakt wat thans onwettig is, zodat ook het belang onwettig (lees : wettig) is’; (R.v.St., NV AGRISTO POTATO PROCESSING, nr. 74.643, 25 juni 1998).

Welnu, in casu baat verzoekende partij niet onvergund haar inrichting uit. Zij beschikt immers over een vergunning. Zelfs indien zou aangenomen worden dat verzoekende partij haar inrichting onvergund uitbaat, dient erop gewezen te worden dat zij verschillende vergunningen heeft aangevraagd (zie feitenrelaas). De gevraagde vergunningen zouden alleszins wettig maken wat thans onwettig is. Het belang is derhalve ook wettig";

2.2. Overwegende dat de verzoekster thans niet beschikt over een vergunning om haar bestaande braadkippenstal uit te baten; dat zij zich in dit verband niet met goed gevolg kan beroepen op het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meeuwen-Gruitrode van 8 december 1994, omdat dit in beroep door de bestendige deputatie bij besluit van 1 juni 1995 werd teniet gedaan; dat het bij de Raad van State aanhangige beroep tegen dat deputatiebesluit daaraan niets verandert, evenmin als het feit dat de verzoekster verschillende vergunningen heeft aangevraagd; dat de verzoekster bijgevolg niet het vereiste

wettig belang heeft bij haar vordering, vermits die ertoe strekt een onwettige toestand te bestendigen; dat de rechtspraak die de verzoekster aanhaalt niet dienstig is; dat het annulatieberoep tegen de weigering van een regularisatievergunning er immers niet toe strekt een onwettige toestand te bestendigen, doch integendeel die toestand voor de toekomst wettig te maken; dat de exceptie dus gegrond is en de vordering onontvankelijk,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien september 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS wnd. kamervoorzitter,staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**